

Allaha Eyil

– enver-ozcaglayan · 23 Mayıs 2024

Allah'a Eyil...

Davullar vurmuyor, borular suskun,
Ne toy var, ne şölen; çeriler küskün.
Otağda Hakan yok, baş öne düşkün.

Gökler tutuşuyor, yer kapkara is,
Nereye dokunsam, pislikten de pis.
Zaman, mekân yaşlı, etraf koyu sis.

Bin tamirsiz zaaf, direnen kuşku,
Nerde milyonca baş, o asil coşku?
Tünele sokulduk, arama muştı.

Bilmem kim sindirir bu kara taşı?
Dünden çok acıyor yaramın başı.
Tutmaz bundan böyle bu yara aşı.

Kurt yedi yıllarca içimden beni,
Yeniler eskidi, eskiler yeni;
Dirilmedi Türk'ün ruhu, bedeni.

Yeni bir diriliş arar ruhumuz,
Yine Türklüktedir beklenen rumuz;

Sağlam tut, yaşasın şanlı ordumuz.

Ordu Millet varsa rahat yaşarız,
Düzen bozulursa çabuk şaşarız;
Her zorluğu ancak böyle aşarız.

Türk Milleti, bozma millî düzeni,
Korkarım zor günler bekliyor seni;
Kanın tutuştursun sendeki Sen'i.

Milletini çok sev, kula kul olma,
Aç kal, ancak haram pula satılma,
Vatansız, soysuza sakın kapılma.

Şöyle dön kendine, Türklüğünü bil,
Sakın başka yöne gösterme meyil;
Hakk'a koş, sadece Allah'a eyil...

10.11.2015 Fatih-İST.

Enver Özçağlayan